

Του γιοφυριού της Άρτας

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 21 Σεπτέμβριος 2010 11:23

Το γεφύρι της Άρτας, 1913, Frederic Boissonnas (1858-1946)

Του γιοφυριού της Άρτας

Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύριν εθεμέλιωναν στις Άρτας το ποτάμι.
Ολημερίς το χτίζανε, το βράδυ εγκρεμιζόταν.
Μοιρολογούν οι μάστοροι και κλαιν' οι μαθητάδες:
«Αλίμονο στους κόπους μας, κρίμα στις δούλεψές μας,
ολημερίς να χτίζουμε, το βράδυ να γκρεμιέται».
Πουλάκι εδιάβη κι έκατσεν αντίκρυ στο ποτάμι,
δεν εκελάηδε σαν πουλί, μηδέ σα χιλιδόνι,
παρά εκελάηδε κι έλεγε ανθρώπινη λαλίτσα:
«Α, δε στοιχειώστε άνθρωπο, γιοφύρι δε στεριώνει.
Και μη στοιχειώσετε ορφανό, μη ξένο, μη διαβάτη
παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα,
πο 'ρχεται αργά τ' αποταχύ και πάρωρα το γιόμα».

Του γιοφυριού της Άρτας

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 21 Σεπτέμβριος 2010 11:23

Τ' άκουσ' ο πρωτομάστορας και του θανάτου πέφτει.
Πιάνει, μηνάει της λυγερής με το πουλί τ' αηδόνι,
αργά ντυθεί, αργά αλλαχτεί, αργά να πάει το γιόμα,
αργά να πάει και να διαβεί της Άρτας το γιοφύρι.
Και το πουλί παράκουσε, κι αλλιώς επήγε κι είπε:
«Γοργά ντύσου, γοργά άλλαξε, γοργά να πας το γιόμα,
γοργά να πας και να διαβείς της Άρτας το γιοφύρι».

Να τηνε κι εξανάφανε από την άσπρη στράτα.
Την ειδ' ο πρωτομάστορας, ραγίζεται η καρδιά του.
Από μακριά τους χαιρετά κι από κοντά τους λέει:
«Γεια σας, χαρά σας, μάστοροι κι εσείς οι μαθητάδες,
μα τι έχει ο πρωτομάστορας κι είναι βαργωμισμένος;»
«Το δακτυλίδι το 'πεσε στην πρώτη την καμάρα,
και ποιος να μπει και ποιος να βγει το δακτυλίδι να 'βρει;»
«Μάστορα, μην πικραίνεσαι, κι εγώ να πα' στο φέρω,
εγώ να μπω κι εγώ να βγω, το δακτυλίδι να 'βρω».

Μηδέ καλά κατέβηκε, μηδέ στη μέση επήγε:
«Τράβα, καλέ μ', τον άλυσο, τράβα την αλυσίδα,
τι όλον τον κόσμο ανάγειρα και τίποτες δεν ήβρα».
Ένας πιχάει με το μυστρί κι άλλος με τον ασβέστη,
παίρνει κι ο πρωτομάστορας και ρίχνει μέγα λίθο.

«Αλίμονο στη μοίρα μας, κρίμα στο ριζικό μας!
Τρεις αδερφάδες ήμαστε, κι οι τρεις κακογραμμένες.
Η μια 'χτισε το Δούναβη, κι η άλλη τον Αφράτη,
κι εγώ η πλιο στερνότερη της Άρτας το γιοφύρι.
Ως τρέμει το καρυόφυλλο, να τρέμει το γιοφύρι,
κι ως πέφτουν τα δενδρόφυλλα, να πέφτουν οι διαβάτες».

«Κόρη, το λόγον άλλαξε κι άλλη κατάρα δώσε,
πο 'χεις μονάκριβο αδερφό, μη λάχει και περάσει».
Κι αυτή το λόγον άλλαξε, κι άλλη κατάρα δίνει:
«Αν τρέμουν τ' άγρια βουνά, να τρέμει το γιοφύρι,
κι αν πέφτουν τ' άγρια πουλιά, να πέφτουν οι διαβάτες,

Του γιοφυριού της Άρτας

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 21 Σεπτέμβριος 2010 11:23

τι έχω αδερφό στην ξενητιά, μη λάχει και περάσει».

Σύνδεσμοι [1 Η γέφυρα και ο θρύλος](#)

[2 Ιστορία του Θρύλου](#)

[3 Σημειώσεις](#)

[4 Σύγχρονη χρήση / Παρομοίωση](#)

[5 Επιρροές](#)

[6 Αναφορές](#)

[7   Ta τρία «Γεφύρια της Άρτας» και «Το γεφύρι με τις τρεις καμάρες», του Μπάμπη Δερμιτζάκη](#)

[«Του γιοφυριού της Άρτας»](#) Περισσότερα για το ποίημα [εδώ](#) [Ο μύθος της Ιφιγένειας](#) [Ένα διαφορετικό τέλος στο ποίημα Του Γιοφυριού της Άρτας, Της μαθήτριας Δήμητρας Λίβα](#)

[Του γιοφυριού της Άρτας-σχηματική ανάλυση.](#)

[Του γιοφυριού της Άρτας, Παραλλαγές.](#)